

PORTFOLIO

Éric Antoine

Éric Antoine fotografierer primært for sin egen del. Heldigvis deler han motvillig sitt arbeid med oss.

TEKST AV GUNN RØYD ÉRIC ANTOINE

Det er det enkle liv som er utgangspunktet for Éric Antoines arbeid. I et hus øst i Frankrike gir livet sin gang, i et tempo som passer hans fotografi. For det tar tid. Alle faser av fotografieringen gjøres manuelt, fra produksjonen av glassplater og utvalget av trykk til fremkallingen. Dette resulterer i enmerke 40 fotografier året, i henhold til utvalg og bilde. Det er et utvalg av «Le Complice de la Stupéfaction» på Shoot Gallery i Oslo.

– Det er med fotografiet som med livet. Men du vet ikke det helt ennå, så blir det fort forseglet, forteller fotografen. – Når du leverer nye tid på noe, så legger du merke til nye ting hele tiden. Det er ikke livet som å ikke være så ukomfortabelt like vel. Dette er utgangspunktet for stilen på utstillingen.

For det er er viktig for Antoine å kunne stoppe opp og bruke den tiden han trenger for å få faset bildet på sin glassplate. På Shoot viser han et utvalg fra både eldre og yngre serier, primært på originale glassplater montert på en mørk bakgrunn slik at bildet treffer fram, i en av seriene, «Le Cercueil», artfotokan skaperen stiller liv og symbolikk i det enkle.

– Jeg var lenge opptatt av still-life-fotografi og jeg kommer alltid tilbake til dette. I serien «Le Cercueil» jobber jeg videre med temaet hvor jeg bruker symboler fra mine tidligere serier. Stabilitet av objekter symboliserer et liv og lagene representerte viser minner som vi stabiliser opp i livet. Jeg er veldig interessert i hvordan minnet er fleksibelt og kan vises ut gjennom et nye minner dekker over det gamle. Jeg liker tanken på at man kan glemme og tilgi, man opplever noe nytt i livet og gir videre.

Ved første øyeblikk ser det ut som en barne papir, men serien er full av symboler som man kan kjøre igjen, ikke bare fra hans tidligere arbeider, men også fra kunsthistorien generelt. Den sorte bakgrunnen symboliserer det onde, en negativ symboliserer lyden som kan velde det hele og samtidig er ikke som annet ut. Og ser man nære eller finner man like av forskjellige perspektiver i riller og objekter i malen, og tråder som binder det hele sammen. Til sammen en historie om et liv.

– Jeg har ikke noe, men eksperimentere med det jeg har. For meg er det å fotografere en lek og jeg gjør dette primært for min egen del. Dette er på en måte min videopost, avslutter fotografen.

www.ericantoinephoto.com

PORTFOLIO

38 FOTOGRAFII NR. 1 2008

38. 1 2008 FOTOGRAFII 39